

## A KERESZT ALATT

*Valter Géza*

Ott állt az anyja. Nem volt könnye sem...  
Szép, halvány arcán dermedt fájdalom.  
Sötét az ég.  
Magdolna könnyesen  
megdidergett. S az Ige égi titkán  
tépelődött a fiatal tanítvány.

Magdolna sírt és leborult a földre,  
A Mester szenved ... s vége mindörökre?!  
Oly kusza minden. Megrendül a hit:  
hogyan tűrheti az Isten kínjait  
a Jónak, Bölcsnek, Egyedülvalónak?

Az Anya ott állt hétfájdalmú sebbel.  
Eszébe villant az a nyári reggel,  
mikor sietett hegyen-völgyön át,  
még szíve alatt hordva magzatát  
és ujjongott a dal: Magnificat ...

A föld morajlott. Vésszel terhes óra,  
Halk sóhajlás. A szívverés megáll.  
Följajdultak a síró asszonyok,  
János halálos kinnal hallgatott -  
de az Anya emlékezett a szóra:  
?ÉN MINDÖRÖKKÉ VELETEK VAGYOK!?  
Szívében tudta, hitte: nincs halál.

Forrás: [www.keresztenydalek.hu](http://www.keresztenydalek.hu)